

[Skytte.]

arbejdsmæssigt, da en virksomhed med en eller to medhjælpere vanskeligere end en stor virksomhed kan klare det daglige arbejde under den forlængede ferietid. Med den tilpasningsevne, som ikke mindst de mindre erhverv i så henseende har vist sig at være i besiddelse af under de skiftende forhold, er det mit håb, at de også kan tilpasse deres produktion og økonomi efter den forlængede ferie.

Jeg skal til forslagene enkelte paragraffer kun knytte et par bemærkninger. Ændringerne i medhjælperloven er lette at overse. Jeg vil her indskyde den bemærkning, at jeg finder det ganske rimeligt, at vi bevarer medhjælperlovens bestemmelser om ferie og ikke flytter dem, der hidtil har været undergivet medhjælperloven, over under ferielovens almindelige bestemmelser. En væsentlig grund til ikke at gøre det er, at medhjælperne ikke har udtalt noget ønske om at blive flyttet derover, og jeg tror heller ikke, de nærer noget ønske derom.

Efter forslaget om ferie i medhjælperloven skal 6 dage om sommeren gives i sammenhæng — det er det samme som nu; 6 dage skal gives i sammenhæng om vinteren eller i hvert fald udenfor ferieperioden; det er en ændring, idet de nuværende bestemmelser siger, at de kan gives enten enkeltvis eller i sammenhæng. De 6 dage, hvormed ferien som helhed øges, kan gives som enkelte fridage, hvilket i hvert fald for landbruget er at foretrække for en samlet ferie. Jeg tror, det er at foretrække både for medhjælper og for husbond. For landboerne kan de enkelte fridage bedre indpasses i arbejdsplanen, og medhjælperen kan også bedre få lejlighed til at passe de ting, som en medhjælper kan have at passe, at gå til sølvbryllup, til fødselsdag, og hvad andet der kan falde for udenfor den egentlige ferietid, så jeg tror, at dette vil vække tilfredshed hos begge parter. Iøvrigt er det mit indtryk, at også under de nuværende forhold har det været således de allerfleste steder, at både karl og pige har haft lejlighed til at få enkelte fridage udenfor den fastsatte ferie. Det fastslås nu i loven, at sådan skal det være, og jeg synes, at når vi skal have 3 ugers ferie i landbruget, er det en forholdsvis lempelig måde at gennemføre den på.

Forslaget om ferie med løn indeholder

nogle flere paragraffer, som der er grund til at se nærmere på i et udvalg; det gælder iøvrigt om alle nærmere enkeltheder i lovforslaget, og jeg synes ikke, der er grund til her ved første behandling at trævle dem allesammen op; da der alligevel forestår et udvalgsarbejde, kan vi lige så godt vente, til forslaget kommer i udvalg.

Jeg vil her bemærke, at i forslaget § 1, stk. 2, står nævnt de grupper, som loven ikke omfatter. Jeg synes, der kan være grund til at se på en af disse grupper, lærlingegruppen, og undersøge, om det er rimeligt, at den står der, eller om lærlingenes ferieforhold, hvad jeg næsten vil anse for rimeligt, ikke skulle ordnes nu, selvom der er nedsat eller vil blive nedsat en kommission til behandling af lærlingenes forhold i det hele taget. Vort standpunkt er det, at får de ældre 3 ugers ferie, så bør de unge også have det.

Der er en bestemmelse om, at ferieudvalget kan forlange, at en arbejdsgiver, der giver ferie ved at lukke hele virksomheden, skal indgå i en af ferieudvalget over en flerårig periode fastlagt turnus. Det er et forsøg på at sprede ferien, et spørgsmål, der blev indgående drøftet i feriekommissionen, og som det var ønskeligt at få løst, så ferien virkelig spredtes. Når ferieudvalget, forinden det træffer sin bestemmelse, skal forhandle med Dansk Arbejdsgiverforening, De samvirkende Fagforbund og andre organisationer, hvis medlemmer har betydelig interesse i feriens lægning, ligger der formentlig heri, at man bør tage vidtgående hensyn til organisationernes ønsker. Det vil dog næppe være praktisk, at alle arbejdsgivere, uanset hvor mange eller hvor få de beskæftiger, skal tvinges til at indgå i en af ferieudvalget fastlagt turnus. Det vil give en administration af stort omfang og til liden nytte. Det betyder ikke meget for feriens spredning, om en mand, der beskæftiger 2—3 mand, er med i en turnus, men det kan være meget generende for en mindre virksomhed og især for dens arbejdere, hvis ferien er fastlagt år frem i tiden. Jeg vil derfor henstille, at bestemmelsen ændres, så den kun gælder arbejdsgivere, der beskæftiger et vist antal arbejdere. Hvor grænsen skal sættes, kan nærmere drøftes i udvalget.

Ved feriens spredning gives der faktisk flere ferieberettigede mulighed for at holde ferie udenfor hjemmet eller som nu ved